

Sugranyes de Franch: un catòlic montinià

Dij, 3/03/2011 per Catalunya Religió

(*Hilari Riquer -CR*) La mort del professor [Ramon Sugranyes de Franch](#) em porta a la memòria la setmana que va passar a Montserrat explicant-me la seva vida, de cara a les seves memòries dialogades, a les quals va posar encertadament el títol de *Militant per la justícia* (Proa, Barcelona, 1998). Allí es trobarà la seva actuació com a dirigent dels estudiants catòlics durant la República, la seva posició davant la guerra civil, ni amb els roigs ni amb els blaus, i la seva tasca de president de Pax Romana. Jo el definiria com un laic montinià, que és tant com dir intel·lectual, obert al futur i demòcrata. Havia tractat de prop el Montini substitut a la Secretaria d'Estat, i el tractaria després d'esdevenir Pau VI, que el va nomenar auditor laic al Concili Vaticà II.

Per no repetir el que ja he escrit per a [un altre mitjà](#) de comunicació, afegiré ací que, posteriorment a aquelles memòries dialogades, l'historiador Arnau Gonzàlez i Vilalta ha enllestit (i esperem que es publiqui ben aviat) l'edició de la correspondència de Sugranyes amb el seu amic Carles Eugeni Mascarenyes entre el 1936 i el 1940, amb una excel·lent i documentada introducció. En aquesta correspondència podem veure la posició "tercerista" que tot dos mantenen des de l'exili. Els tempten des de totes dues bandes. Joan Estelrich els voldria aprofitar per a l'esplèndida revista de propaganda franquista *Occident* que publicava a París, pagada per Cambó. Des de l'altre costat, Nicolau Maria Rubió i Tudurí els volia fitxar per a la República. Potser Mascarenyes es revela més proper a la República. En canvi Sugranyes col·laborarà amb el Comitè per la Pau Civil que, també a París, havia fundat Alfredo Mendizábal, amb Joan B. Roca i Caball de secretari, i Maritain de president del comitè francès. Sugranyes, establert a Friburg de Suïssa, fundarà un comitè suís. Malgrat les angoixes econòmiques que travessen, no es vendran a cap dels dos bàndols.

De l'actuació de Sugranyes com auditor laic al Vaticà II, només evocaré una anècdota que ell em va explicar. Treballava a la comissió sobre la família de l'esquema XIII (futura constitució *Gaudium et spes*). A les sessions, els bisbes, que eren els membres de ple dret, seien a primera fila i podien intervenir quan volguessin, mentre que els laics, en una segona fila, només podien intervenir si els ho deien.

En començar una sessió, van passar al president, el cardenal canadenc Roy, una nota de Secretaria d'Estat dient que era desig del Papa que es condemnés explícitament la píndola anticonceptiva. El president la va llegir als presents, enmig d'un silenci total. Aleshores Sugranyes, saltant-se el protocol, va dir que no li semblava propi d'un concili ecumènic pronunciar-se sobre un producte farmacèutic del qual encara no estaven ben estudiats els efectes. Ningú va afegir res, però al final de la sessió el cardenal Roy se li va acostar i li va dir que era molt important el que havia dit, que ho posés per escrit i anirien tots dos a presentar-ho al Papa. Sugranyes va gosar queixar-se que no li hagués donat suport, però va fer

la nota i van anar als apartaments pontificis. Pau VI no els va poder rebre, però sí ho va fer el Secretari d'Estat, Dell'Acqua, que els va assegurar que aquell mateix dia el Papa ho llegiria. L'endemà, en començar la sessió, es va llegir una nova nota de Secretaria d'Estat dient que no era voluntat del Papa coartar la llibertat d'opinió dels membres de la comissió. Gaudium et spes finalment només diria que els esposos, en regular la natalitat, "no poden seguir uns camins que el Magisteri reprova".

Hilari Raguer. *Historiador i monjo de Montserrat*

Foto d'Hilari Raguer en la intervenció en l'homenatge a Sugranyes de Franch del 2003.